UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Claudicatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

tidiana, cum à conuiuatore dimitteretur, hoc illi tantum, inſuſurrauit: Non putabam me tibi tam familiarem eſſe. Alius tam ieiunum apparatum contumeliam fuiſſet interpretatus, ille ciuiliter etiam pudori conſuluit: inuitatoris familiaritati tribuens, idq; in aurem, ne cæteri putarent exprobratam parſimoniam. *Plut. in apoph.*

Clamor.

¶ DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

CLAMOR, Græce, βοὴ, ῆς, ἡ, dicitur: & βοάω, clamo. Eſt autem clamor filia iræ, qua quis clamat contra aliquem confuſe & inordinate, aut furioſe loquens. *ſecundum B. Thom. ſecunda Secundæ, q. 158. art. 7.*

Eſtque clamor proprie calamorum ſonus, quaſi calamor. Arundines enim vento agitatæ, magnum emittunt ſonum. Inde clamantem dicimus eum, qui vociferando obſtrepit.

¶ LOCI BIBLICI.

Clamor damnatur, *Epheſ.* 4.31. clamor peccatorum: Sodomitarum, *Gen.* 18.20. & 19.13. Philiſtinorum, 1. *Sam.* 5.12. Mercenariorum, *Deut.* 24.15. *Iac.* 5.4. Sanguinis Abel. *Gen.* 4.10. *Heb.* 12.24.

¶ ADAGIA.

Clamoſior lauro ardente. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης. *Diogen.*

Iactabitur in clamatores & garrulos.

Vsque ad rauim. ἄχρι κόρου.

Id eſt: Vsque ad ſatietatem. In eos, qui moleſto clamore ſubinde rem eandem inculcant.

Apertis tibiis.

De iis qui clariore voce aliquid proferunt: Metaphora ducta eſt à tibicinibus, qui apertis tibiarum foraminib. acriore ſono canunt.

Septem conuiuium, nouem conuitium.

Eleganti hac ob παρονομασίαν ſententia ſignificatum eſt, in conuiuium paucos adhibendos, alioqui fore tumultuoſum & inſuaue.

Claudiana tonitrua.

Dicitur in homines immodice clamoſos & odioſe obſtreperos.

Cyclobori vox. Κυκλοβόρου φωνή.

De clamoſis & vehementer obſtreperis, aut quibus vox eſt rauca & vitioſa.

Sarpedonium littus. Σαρπηδονία ἀκτή.

De re turbulenta: aut vehementer clamoſis, recte dicimus.

Stentore clamoſior. *Iuuen.*

Vt Stentora vincere poſſit: De Stentore vide Hom. Iliad. ε. Vbi ferream illi vocem attribuit Poeta. Iactabitur etiam in vehementer clamoſos & vociferantes.

Abydena illatio. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα *Zenodoti.*

Solitum dici, vbi quis obſtrepit aut conuiuantibus, aut aliud quippiam agentibus: & tumultu moleſtiam affert. Huc referri quoque commode poſſe videntur duo loci prouerbiales Homeri. Alter Iliad. ξ quo inter litigandum aut diſputandum ingentem vociferationem indicabimus.

> Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
> Ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες ἄρηος. id eſt,
> *Tantum vociferans, quantum nouies deciesve*
> *Mille viri clamare ſolent, qui prælia miſcent.*

Alter ex Odyſſ. λ. Quo iubebimus conuiuio colloquióve temperari à vociferatione.

> Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
> Ἔστω. id eſt,
> *Nunc hilares cœnemus, & omnis clamor abeſto.*

Columnas rumpere.

In clamoſos & improbe loquaces.

Calamoboas. καλαμοβόας.

In eos qui non lingua quidem & ore clamitant: ſed ſtylo & ſcriptis maledicis tumultuantur, & quaſi vociferantur: vt Antipater ille Stoicus, qui Carneadi contradicebat editis aliquot libris maledicis & ineptis. Vnde καλαμοβόας, quaſi calamo vociferans, appellatus eſt.

Λαρυγγίζειν.

Dicuntur Græcis, qui non loquuntur naturali modo, ſed gutture dilatato effundunt immanem vocem.

Vide, Auditus, Vox, Silentium.

Claudicatio.

¶ APOPHTHEGMATA.

DEMONAX in Ruffinum quendam claudum, multo tempore familiarem Peripateticis, dixit, nihil eſſe turpius Peripatetico claudo. Alluſit huc, quod Peripatetici dicuntur ab [...] quæ non conuenit claudo. *Eraſ. in apoph.*

Androclidas claudicans, cum ſe in ordinem bel[...] ciſſet, male audiuit à quibusdam, quod pede læſus [...] ſet, pugnaturus contra ſanos ac agiles, reſpondit: Non [...] ſed manentem cum hoſtibus, pugnare oportet. Quod [...] ad animi fortitudinem retorſit. *Plut. in Lacon.*

Anonymus alius Lacon claudus, ad bellum proficiſcens [...] aliis militibus derideretur: Non opus eſt, inquit, fugien[...] qui ſubſiſtant, & ictus hoſtium fortiter propellant. *Plut.* [...]

Lacæna quædam ad filium claudum in aciem prof[...] Fili, inquit, fac vt ſingulo quoque gradu virtutis memi[...] claudicationis vitium ſolet formidinem incutere. Ad ha[...] vt ex ipſo vitio ſumeret animos ad rem fortiter gerendam [...] tans, nihil eſſe in fuga præſidii claudo, aut vincendum [...] dum eſt. *Plut. in apoph. Lacænarum.*

Antianira Amazonum regina, demirantibus quod [...] viro claudo, ſatis cynice reſpondit, ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ: id eſt [...] optime virum agit. Senſit maritum adhibendum non ob [...] oblectamenta, ſed ad vſum coniugii. Feruntur autem clau[...] res eſſe cæteris, & ob id ad gignendam prolem magis ac[...] *Eraſ. Rot. l. 8. apoph.*

Alexander. Philippus à Triballis in prælio vulnera[...] more lancea traiecto, iamque opera chirurgi liberat[...] mortis, dolebat claudicationis deformitatem contra[...] re. Cui Alexander: Ne verearis, inquit, in publicum [...] gradum mouens, virtutis tuæ potius memineris. *Plut. in* [...] *Alex.*

Anonymus de Caluino Glaucia claudicante dixit: Non [...] ſed clodicat. Veteres clodium dixere pro claudio. Hinc [...] qui Clodio fauebat. *Eraſ. l. 6. apoph.*

Caruilij mater. Spurio Caruilio grauiter claudican[...] ob Rempublic. accepto, & ob claudicationis vitium in [...] prodire verecundanti, mater dixit: Quin prodis, mi Sp[...] tiescunque gradum facis, toties tibi tuarum virtutum [...] mentem? *Eraſ. Rot. in apoph.*

Seuerus Imper. cum ob claudicationem podagra [...] imperium inutilis iudicaretur, contemptores ſuos in [...] atque capite damnauit, qui cum veniam delicti à Cæſare [...] Non feci vobis iniuriam, inquit, lata ſententia. Nunc [...] tis, non pedes, ſed caput imperare in homines ſceleratos [...] *cam & Xiphilinus in vita Seueri.*

Clementia.

¶ DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

CLEMENTIA, Græce ἀνεξικακία, ας, ἡ, & ἀνεξίκακος [...] mens. Et eſt, per quam animus temere in odium [...] citati, comitate retinetur, & eſt pars temperantiæ. *ſecundum* [...] *Rhetor.*

Clementia & lenitas ſuperioris aduerſus inferiorem [...] tuendis pœnis. *ſecund Senecam lib. de clementia.*

Clementia eſt animi temperantia in conſtituendis pœnis.

Clementia eſt virtus moderatiua pœnarum ſecundum [...] *ſecund. B. Thom. ſecunda Secundæ, q. 158. art. 1.*

Clementia eſt lenitas ſuperioris ad inferiorem: ſed [...] eſt cuiuslibet ad quemlibet. *ſecundum B. Thom. ſecunda* [...] *q. 175.*

Clementia eſt virtus humana, ideo ei directe oppo[...] delitas: non autem feritas, aut ſeueritas ſub beſtialitate [...] heroicæ, vel dono pietatis. *ſecundum eundem, ſecunda Se*[...] *159. art. 2.*

Clemens dicitur à claritate mentis.

Clementia & manſuetudo conueniunt cum tempe[...] modo, non autem in materia. *B. Thom. ſecunda Secundæ,* [...] *art. 3.*

Clementia differt ab ἐπιεικείᾳ, quod clementia modera[...] ctum in pœnis infligendis ſecundum legem communem [...] dine affectus. Sed ἐπιείκεια, ſecundum intentionem legis. [...] *ſecunda Secundæ, q. 157. art. 2.*

¶ PATRVM SENTENTIAE.

Nulla de virtutibus ſic ſolet ſapientiam parere, vt clem[...] *Baſil. apud Anton.*

Clementia egeo, qua euertitur princeps huius ſeculi [...] *Ignatius ibidem.*

Exemplum omnium ſummæ clementiæ ipſum habe[...] ſeruatorem Chriſtum, quem pone ſequi debemus, & [...] iniurias neceſſario ferre: nam de illo ſcriptum eſt, cum [...] vexaretur, non viciſſim contumelia & conuitio [...] retur, non minitatum, ſed ei qui iuſte iudicat [...] *Cyrill. ibid.*